

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 września 2016 roku

Pozwem z dnia 10 lipca 2015 r. (data prezentaty) powódka K. L. domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego (...) z siedzibą we F. kwoty 600 Euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 9 lipca 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 5 grudnia 2014 r. podróżowała liniami lotniczymi pozwanego z F. do F. i z powodu opóźnionego wylotu utraciła dalsze połączenie do W.. Pomimo wezwania pozwanego do zapłaty, nie wypłacił on należnego powodowi odszkodowania na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r.

Pozwany (...) z siedzibą we F. w odpowiedzi na pozew podniósł zarzut braku jurysdykcji krajowej i wnosił o odrzucenie pozwu, a w przypadku nieuwzględnienia tego zarzutu, domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na swoją rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł, że opóźnienie lotu przez niego obsługiwanego z F. do F. o nr (...) w dniu 6 grudnia 2014 r. wyniosło jedynie 6 minut, a dalszy lot do W., na który powód nie zdążył – również był opóźniony, w związku z czym powód miał więcej czasu na przemieszczenie się do samolotu odlatującego do W..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód posiadał zaplanowany na dzień 5 grudnia 2014 r. lot z lotniska w F. (Brazylia) do portu lotniczego we F. (Niemcy) o numerze (...), realizowany przez przewoźnika (...) z siedzibą we F., a następnie do lotniska w W. (Polska) o numerze LO 328. Czas przylotu samolotu na lotnisko we F. w dniu 6 grudnia 2014 r. przewidziany był na godzinę 08:30 (...). Samolot wylądował o godzinie 08:36 (...) tzn. z opóźnieniem 6 minut. Start lotu z F. do W. zaplanowany był na godzinę 09:35 (...). Samolot wystartował z 11 minutowym opóźnieniem. (dowody: bilet – k. 9, historia lot LO 328 k. 73, okoliczności przyznane przez pozwanego)

Pismem z dnia 9 lipca 2015 r. powódka K. L. w związku z opóźnieniem lotu (...) z F. do F. w dniu 5 grudnia 2014 r. wezwała pozwanego (...) z siedzibą we F. do zapłaty kwoty 600 euro, jednakże bezskutecznie. (dowód: wezwanie do zapłaty – k. 7)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów oraz ich kserokopii złożonych do akt sprawy. Okoliczności stanu faktycznego, jako przyznane przez stronę przeciwną, Sąd na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, ponadto znajdują one potwierdzenie w złożonych do akt sprawy dokumentach.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępie zaznaczyć należy, że kwestię zarzutu braku jurysdykcji krajowej Sąd rozstrzygnął prawomocnym postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2016 r.

W przedmiocie objętym żądaniem pozwu Powódka opierała swoje roszczenie na regulacji zawartej w Rozporządzeniu (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. UE L 2004/46/1). Ochrona na podstawie przepisów tego Rozporządzenia obejmuje nie tylko pasażerów lotów regularnych, ale również pasażerów lotów nieregularnych, w tym także loty stanowiące część zorganizowanych wycieczek (motyw piąty Rozporządzenia). W myśl

art. 5 ust. 1 lit. c Rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:

- i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
 - ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub
- (...)) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Sąd zważył, że artykuły 5, 6 i 7 Rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania, pasażerów opóźnionych lotów należy traktować tak, jak pasażerów odwołanych lotów oraz, że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego Rozporządzenia, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, tzn. jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Należy wskazać, że miejsce docelowe w kontekście powyższej regulacji należy rozumieć jako ostateczną destynację podróżującego, a nie miejsce zakończenia konkretnych lotów w związku międzyładowaniami.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, że pozwany nie zaprzeczał, że lot z F. do F. był opóźniony. Nie zaprzecza on również, że pasażerowie podróżujący na trasie F.-W. mieli ograniczony czas na udanie się do samolotu obsługującego lot o nr LO 328. Pozwany wskazywał natomiast, że przylot samolotu z F. na lotnisko w H. został opóźniony o 6 minut i tej okoliczności powód nie zakwestionował. W ocenie Sądu pozwany udowodnił, że lot o nr LO 328 z F. do W. był opóźniony o 11 minut i w związku z tym powódka miała o 5 minut więcej czasu na przemieszczenie się do samolotu lecącego do W..

Co istotne, w toku przedmiotowego postępowania strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność określenia czasu opóźnienia lotu z F. do F. oraz nie udowodniła, że w związku z tym opóźnieniem powódka nie zdążyła na kolejny zaplanowany dla niej lot.

Przepis art. 6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W kontekście przedmiotowej sprawy należy stanowczo stwierdzić, że strona powodowa nie wykazała się wystarczającą inicjatywą dowodową w zakresie udowodnienia faktów, na których opierała swoje roszczenie. W związku z tym ponosi ona wszelkie negatywne skutki związane ze swoją biernością procesową. Należy bowiem podkreślić, że na powódce spoczywał ciężar wykazania, że utrata połączenia do W. spowodowała przybycie do tego punktu końcowego podróży z opóźnieniem przekraczającym 3 godziny. Same fakt utraty połączenia lotniczego nie przesądza o tym, że powódka nie dotarła do W.. Brak podstaw do domniemania, że w takiej sytuacji powódka pozostała we F.. Należy mieć bowiem na uwadze, że ruch lotniczy odbywa się co do zasady całą dobę. Powódka winna była zatem wykazać bądź fakt pozostania we F., przedstawiając dowody na tę okoliczność, bądź fakt dotarcia do W. po czasie zaplanowanego przylotu. Tymczasem powódka nie przedstawiła żadnych dowodów na te okoliczności, wobec czego Sąd pozbawiony był możliwości dokonania oceny, czy rzeczywiście doszło do opóźnienia usprawiedliwiającego zasądzenie odszkodowania na podstawie przepisów rozporządzenia 261/2004.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd wydał w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Mając na uwadze fakt, że powódka jest stroną przegrywającą sprawę, tym samym zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu. Na koszty procesu poniesione przez pozwanego składają się: opłata za czynności profesjonalnego pełnomocnika procesowego, będącego adwokatem, która wyniosła 600 zł., stosownie do § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w

sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz.U. z 2013 r., poz. 461). oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. tj. łącznie 717 zł. (pkt. II sentencji wyroku).

SSR Paweł Szymański

ZARZĄDZENIE

(...)